Ni oblit, ni perdó

iumenge, perquè escric a última hora de dilluns per desesperació del redactor del diari, el meu paisatge quotidià va canviar per sempre més. Que els gironins érem tossuts i decidits no hauria de ser cap descobriment. Però la fermesa amb la qual es van mantenir oberts els espais que van servir de col·legis electorals, malgrat els assalts salvatges de la policia repressora espanyola, va posar en evidència la qualitat moral d'un territori. No cal ser independentista per defensar el dret innegociable a decidir. Només cal ser demòcrata. Humà.

No hi ha cap excusa que alliberi cap agent de la policia espanyola de la seva responsabilitat. No em serveixen els arguments que van salvar la pell als guàrdies civils en el cop d'estat de Tejero, o als soldats alemanys sota el règim nazi: l'obediència deguda. Res, absolutament res, absol als policies que venint d'arreu van maltractar, amb l'excusa d'una constitució que a molts ja no ens serveix, a ciutadans desarmats, a nens, a àvies. Ni em serveix voler diferenciar entre els que van venir de lluny i els que viuen entre nosaltres. Si el terrorisme d'estat el van practicar els forasters, no vaig veure a cap dels policies nacionals ni guàrdia civils residents posant-se entre els energúmens sense ànima i els mossos d'esquadra [/tags/mossos-d-esquadra.html], els bombers, els flequers, els treballadors de fàbrica, els pagesos, les advocades, les mestres d'escola o els periodistes que volien explicar la veritat. Són igual de culpables per la seva omissió de protecció com ho són els altres per la seva comissió d'actes feixistes. Ho són tant com ho són els polítics del Partit Popular i els de Ciudadanos per avalar amb el seu silenci aquest atemptat contra els drets humans més fonamentals. I segurament podria posar a la llista els demagogs d'algunes altres formacions que no tenen responsabilitat de govern a Espanya. Com podran sortir al carrer i mirar als ulls dels seus conciutadans sense que els caigui la cara de vergonya? Molts ni oblidarem, ni perdonarem.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/10/03/ni-oblit-ni-perdo/870938.html?utm_source=rss